

Detta är en utskriftsvänlig version av en artikel från www.skanskan.se

Foto: PATRIC BERG

David: David Braid och Mike Murley Sextet övertygade i källaren på Statt. Så också hemmasonen Ola Åkerman som var gästsolist.

Karaktärsmättad och övertygande

2009-05-06 14:49 KONSERT

Fem kanadensiska musiker blev en sextett med tillägget Ola Åkerman på trombon. Tisdagskvällens jazzkonsert i källaren på Statt artade sig till en övertygande fin upplevelse.

Musiken presenterades av pianisten och arrangören David Braid, som skrivit merparten av det som så betryggande helgjutet framfördes under kvällen. Braids musik är harmoniskt intrikat, karaktärsmättad och kan vara såväl ljuvlig som bluesigt skarp. Lägg därtill ett original av Ola Åkerman, en schlagerbetonad japansk melodi och i andra avdelningen några låtar där David Braids personliga bearbetningar ifrågasatte begreppet "standard".

Konserten

David Braid
och Mike Murley
Sextet
Var: Statt, Hässleholm
När: 5 maj

Braid pianospel var såväl kul och innovativt som strikt välstrukturerat. I romantiskt färgade "Interior Castle" bäddades han porlande pianosolo in i mjuk blåsensemble. En blues i den för jazz extremt ovanliga tonarten fiss-dur bjöd på fräcka Thelonius Monk-vändningar vid pianot, saxofonisten Mike Murley kontrade med att på sopranen skruva upp temperaturen à la John Coltrane. Ola Åkerman var huvudsolist i den egna låten "The meeting" med vitalt utspel på trombonen. Hans funkiga sväng fick skjuts av kompetens repetitiva rytmiska figurer. Inga danska ersättare där inte. Graig Earle spelade bas och Kevin Brown trummor.

Olas feature i andra avdelningen var vacker trombon i en japansk folkvisa, han presterade även skönspelet i duosamverkan med David Braids piano i Duke Ellingtons "In a sentimental mood". Kända stycken efter paus var även "All the things you are" och "What is this thing called love", båda insvepta av David Braid i intrikat melodiska draperingar.

Konstfullt, nästan i överkant, blev det i "Seraphine". Desto mer raka rör då i "There's no greater love" med festlig duett mellan Ola Åkerman och John MacLeod, som spelade flygelhorn och kornett med genuint skön attack. En riktig jazzlirare han också – från Kanada dessutom.

Åke Holmqvist